

I hem creat un nou circuit, el Circuit Sonora, que servirà per a que la música en temporada que no és temporada de festivals arribe també als diferents municipis per a que tinguen presència en diferents municipalitats. I, evidentment –ja acabe amb això– la nova icona que hem creat de capital cultural, premiant als municipis que aposten per la cultura, que n'hi ha molts i que ho estan fent molt bé. I bona mostra d'això són les capitals culturals que ara tenim com són Vilafranca o com és també Altea. Dos municipis que aposten per la cultura i que posen en valor el que estem dient: Que des de cada municipi la cultura arribe a tots els ciutadans.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Següent pregunta, la número 6, que formula l'il·lustre diputat Rubén Ibáñez a l'honorable conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Senyor Ibáñez, té vosté la paraula.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Muchas gracias, presidente.

Muy buenas tardes.

Señor *conseller* es la cuarta vez que en sede parlamentaria le voy a preguntar por lo mismo. Me satisface saber que hoy nos hemos desayunado con la unanimidad de toda la prensa. Usted ayer vino a sede parlamentaria a no contar nada y la conclusión que hemos sacado todos es que usted oculta los datos y la transparencia no la practica.

La señora Montero con e, –que cada vez que viene le deja alguna perliña, hoy le recomienda que debe usted presentar presupuestos– dijo aquello que los recortes no son causa de la falta de entregas a cuenta y que cada comunidad sabrá por qué los realiza. Esto viene a cuento de que ustedes han presentado cuatro presupuestos y, de cuatro, en dos han hecho recortes. Llevan el 50% de sus presupuestos recortados, en el 2016 y en el 2019.

Pero la señora Montero dijo algo más. Dijo que sus presupuestos actuales, los del 2019, incluían unos ingresos no comunicados por el Ministerio de Hacienda por valor de 1.800 millones; no sé si esta es la causa de los recortes. Pero lo que sí que es cierto es que nadie conoce, exactamente, los recortes. Usted ayer en sede parlamentaria dijo que de 131 programas que se compone el presupuesto 85, el 65 %, están sometidos y sujetos a recortes. Pero no los detalló, señor *conseller*, pero no los detalló.

Por eso le vuelvo a preguntar, por cuarta vez en sede parlamentaria, por segunda vez en Pleno, ¿cuál es el contenido exacto del plan económico financiero?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

Li contestarà l'honorable conseller, que ja té la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

És important saber de què s'està preguntant. Per exemple, n'hi ha dos PEF, un és el vigent, del 2018 al 2019, i l'altre el que presentarem el pròxim Consejo de Política Fiscal y Financiera del qual estem treballant –creia que m'anava a parlar d'això– del 2019-2020.

I vaig a explicar-ho tot perquè no tinc que res que amagar, com podem vostés imaginar. Home, un poquet menys del 2019-2020 perquè són papers encara que estan en tràmit i encara n'hi ha que confrontar-los per a que arribe al *consejo*, que segons la ministra hui mateix ha dit que serà abans de final d'any, òbviament, per a justament aprovar el PEF. Eixe PEF que creia que també li interessava a vosté.

Però anem a parlar de l'altre PEF, anem a parlar del PEF del 2018 al 2019. Efectivament el PEF del 2018 al 2019 plantejava una senda expansiva, efectivament, degut a que les condicions socioeconòmiques, sobretot el quadre macroeconòmic era expansiu. Vostés saben com estava el cicle immobiliari l'any passat, com ha caigut, puf! –com si fora una pedra– en 20 punts, per exemple, la setmana passada, ens deien. I nosaltres els ingressos propis estan molt vinculats al cicle immobiliari.

Però n'hi havia una cosa tan important com eixa, que és que vostés no varen aprovar els pressupostos generals de l'estat. Clar, això no és un tema *baladí*, perquè en aquell moment, en octubre, quan nosaltres presentem els pressupostos n'hi havia un preacord entre Podemos i el govern socialista per tal de fer, justament, uns pressupostos expansius.

Nosaltres sabíem de les complicitats que es podien muntar i tindre cofinançament en moltes de les polítiques socials que són allò que més importa. Eixes dos coses varen canviar totalment el pressupost d'ingressos. Seria una irresponsabilitat, evidentment, en la lògica del PEF, i no només per aconseguir el FLA, senzillament per a poder fer front a això, que hi haguera una correspondència en les retencions de crèdit en la despesa per que s'adeqüe a l'escenari real dels ingressos que eren no els previstos.

Vull recordar sobre la tècnica pressupostària, tots els pressupostos són preventius, o siga, han de preveure coses. El problema és que ha de ser una previsió raonable. Era raonable fer uns pressupostos expansius quan el quadre macroeconòmic aixina ho deia i quan sabíem que per fi ja no anàvem a carregar sobre el pulmó únic de la Generalitat totes les polítiques socials nostres? Era raonable? Doncs això és el que vàrem fer, senyories. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Acabarà de formular la pregunta l'il·lustre diputat Rubén Ibáñez.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Sí, señor presidente, muchas gracias.

Entiendo que se contenga un poco la risa, porque la verdad es que la cosa es tremenda, cada vez que el *conseller* habla.

Mire, señor *conseller*, déjese ya de tonterías, de verdad se lo digo. Le he preguntado por cuarta vez, y hoy por quinta, cuál es el contenido del PEF. No me hable del PEF del 2018, hábleme del de 2019. Por cierto, cada vez que habla, sube el pan.

Ahora resulta... Fíjese lo que ha dicho, y menos mal que ha quedado grabado, que están trabajando y que está en tramitación. Oiga, no, que nos había contado que ya lo habían enviado. ¿Cómo que están trabajando y está en tramitación? ¿Pero qué tomadura de pelo es esta, señor *conseller*?

De verdad, ¿usted no es capaz de decir una sola verdad en sede parlamentaria? (*Aplaudiments*) ¿Tan difícil es eso, señor *conseller*? ¿Tan difícil es eso?

Pero claro, es que usted lo único que ha dicho es que 85 programas. Por favor, enumérelos, que quede constancia en *Diario de Sesiones* de esos programas. Enumérelos. Tiene un minuto, veintiséis, le digo que le da tiempo de enumerar los 85 programas. No hace falta que nos diga la cantidad.

Pero mire, si no los enumera, por favor, tenga la valentía de decir en sede parlamentaria si usted asegura que ningún programa de sanidad, de educación o de políticas sociales de esas tres *consellerías* están afectados. Porque es imposible. Porque es imposible.

Pero mire, le voy a decir más. Usted ahora nos sale con el PEF del 2018. De verdad, ¿y no le cae la cara de vergüenza? Mire, aquí lo tiene. Mire, ¿usted sabe la previsión de ingresos del PEF del 2018 sobre el cierre del 2018, lo que le dijo el ministerio? Se lo dije ayer y hoy lo repite. Pero hoy le voy a decir la cifra exacta: son 507 millones de euros los que se equivocó.

Le dije al ministerio que iba a recaudar 507 millones más de los que recaudó en el 2018. ¿Y saca pecho de esto? Mire, le he dicho que durante cuatro presupuestos que ustedes han gestionado, dos se han recortado, y los otros dos no los recortaron porque hincharon los ingresos. Pero los ingresos, le acabo de mostrar ahora que tampoco los cumplieron.

Ustedes son unos recortadores natos. Pero sobre todo lo que tienen es falta de transparencia absoluta. ¿Puede decir aquí, citar, señalar, glosar, como quiera decirlo, los 85 programas que se ven afectados por el recorte? ¿Puede usted asegurar aquí, de una forma solemne, que ni sanidad, ni educación ni políticas sociales, ni ningún programa de esas tres *consellerías* está afectado por los recortes?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el conseller. Té la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

En principi, senyor Ibáñez, ha de precisar de què està parlant. No hi ha PEF anuals, son bianuals. Estic parlant del 2018-2019, o del 2019-2020. Primera qüestió sobre la qual no m'acabe d'aclarir de què estava parlant vosté. El del 2018 no existix. (*Veus*)

El senyor president:

Senyoria, per favor, deixi parlar al conseller. (*Veus*) Senyoria, per favor, està... (*Remors*) Si no vol que li conteste, el conseller ja ha acabat. Doncs, si vol que li conteste, ha de mantindre el silenci. No pot interrompre el conseller.

Disculpe la interrupció, conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Estava intentant explicar a les senyories que els PEF són bianuals, no són anuals. Vosté ha parlat del 2018. No, és el 2018-2019. D'eixe és el que ara hem fet les...

Xe, això no pot ser, senyor president. És que no pot ser. Aixina no se pot parlar. Home, per favor. És que és increïble. No els agrada el que els dic? D'acord, jo entenc. Però escolten, deixen parlar i explicar el que vull dir.

Li estava diguent que no hi ha PEF anuals. És que ho ha entés aixina d'una altra manera. Són PEF bianuals. I jo volia saber si era el PEF 2018-2019 o 2019-2020. Perquè dels dos podríem parlar. Del 2019-2020, s'ha d'aprovar encara en el pròxim Consell de Política (*inintel·ligible*) ... Per això, n'hi ha treballs previs. Però del 2018-2019 sí que podem parlar, i és del que volia parlar.

Per això li dia que les retencions de crèdit que vaig presentar ahir estaven vinculades a la senda d'estabilitat plantejada pel PEF 2018-2019, i que nosaltres en l'escenari pressupostari d'ingressos real del 2019, que no és el de l'octubre del 2018, quan vàrem presentar els pressupostos, hem fet les retencions de crèdit.

Ahir ho vaig explicar durant dos hores, i vaig dir que dels 131 programes, 131 programes, només 85 estaven afectats per retencions de crèdit. (*Veus*)

El senyor president:

Senyories.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

President, deixem-ho córrer, perquè aixina no es pot treballar. (*Remors i aplaudiments*)

El senyor president:

Senyories, passarem... Jo demane respecte per a la persona que està en l'ús de la paraula, l'orador, perquè si no és impossible. Per al diputat/diputada que formula la pregunta, per al conseller/consellera que ha de respondre, si el deixen respondre.

Passarem a la pregunta número 9, que formula la il·lustre diputada Beatriz Gascó, en nom del Grup Parlamentari Popular, a l'honorable conseller d'Educació, Cultura i Esport.

Senyoria, té vosté la paraula.

La senyora Gascó Enríquez:

Gracias, presidente.

Buenas tardes, señor Marzà.

Mire, cuando usted elaboró el decreto del chantaje lingüístico, nos repitió hasta la saciedad que estaba basado en criterios pedagógicos. Es más, nos convocó a una reunión a todos los grupos parlamentarios para explicarnos esos criterios pedagógicos, en qué iban a consistir. Y la verdad es que hasta ahí, todo iba bien.

Pero cuando nos explicaron esos criterios, la verdad es que nos entró miedo, la palabra fue miedo, nos pusimos a temblar. Porque claro, en esa reunión nos afirmaron sin despeinarse que el modelo por el que optaban era porque el eje vertebrador de la enseñanza pública fuera el valenciano y la metodología más empleada, la inmersión lingüística.

Y este ha sido el denominador común de todas sus normas, señor Marzà, porque usted renuncia a las formas pero no al fondo. ¿Que le tumban el decreto del chantaje lingüístico? Pues hago un decreto ley. ¿Que me tumban el decreto ley? Pues hago una ley. Pero usted jamás ha renunciado a que el valenciano sea el eje vertebrador y que la metodología sea la inmersión lingüística.

Pero claro, cuando todo esto pasaba, usted todavía no tenía cincuenta sentencias contrarias y no estaba tan preocupado en blanquear cada una de sus acciones y de sus palabras. Entonces, hoy le quiero preguntar, y tengo muchísima curiosidad, de verdad se lo digo, por lo que me va a contestar esta tarde.

Voy a pedirle los criterios pedagógicos que utilizaron para elaborar la estructura de los proyectos lingüísticos, y por tanto de los proyectos de normalización lingüística que allí se incluyan, tanto en el decreto del chantaje lingüístico como en el de la ley actual. Vamos a ver, señor Marzà, si usted mantiene su teoría inicial o decide blanquearla.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

L'hem pogut escoltar amb silenci i respecte. Ara escoltarem la resposta del conseller. Ja té l'ús de la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyora diputada.

Efectivament, tant per a la llei de plurilingüisme com per al que també preguntava vosté, que són els projectes de normalització lingüística, hem seguit les metodologies més innovadores al nivell d'aprenentatge de llengües que hi ha arreu d'Europa, i així ho hem pogut vore.

Per exemple, en visites que hem fet a Brussel·les, a diferents escoles que ensenyen diferents llengües i que tenen una metodologia d'un tractament integrat de llengües, que és també la que utilitzem ací.

I a més a més ho hem fet en consulta amb les universitats, amb aquelles que són les expertes, en les unitats per a l'educació multilingüe, que són les que ens han determinat quina és la millor manera perquè els nostres xiquets i xiquetes aprenguen les tres llengües, que és l'objectiu que tenim.

I fruit d'això, resulta que el món acadèmic ni més ni menys que ens ha dit, la Universitat de València, per exemple, que el que hem fet és un avanç innegable en l'ordenació de les llengües a l'escola, ho va dir la Universitat de València, un criteri acadèmic.

O la Universitat d'Alacant, que diu que és motiu de felicitació pel fet que done una competència competitiva, funcional i pragmàtica dins del marc internacional. Això és el que diuen del nostre model. Vosté sap perfectament què és el que dien del seu model les universitats valencianes. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Marzà.

Hem escoltat la seua resposta. Té la paraula, senyoria.

La senyora Gascó Enríquez:

Señor Marzà, si precisamente yo estaba en esa reunión con sus expertos, en la que nos dijeron que la metodología que teníamos que emplear, esa metodología que para usted es revolucionaria e innovadora, era la inmersión lingüística. Entenderá que no estemos de acuerdo.

Mire, me he traído toda la documentación, señor *conseller*, toda la documentación. Las órdenes, los decretos, su plan de normalización lingüística, el mío, los proyectos lingüísticos, absolutamente todo. Se lo digo porque como ya nos